

- błędna wykładnia art. 87 i 88 Traktatu WE oraz art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ poprzez uznanie skarżącej za beneficjentą pomocy. Skarżąca podnosi iż uznając ją za beneficjentą pomocy, Komisja przekroczyła granice swobodnego uznania, gdyż skarżąca nie należy do podmiotów, które faktycznie z tej pomocy skorzystały;
- pogwałcenie zasad pewności prawa i proporcjonalności poprzez wskazanie skarżącej jako podmiotu zobowiązanego do zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, mimo iż faktycznie nie była ona jej beneficjentem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140, str.1)

⁽²⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz. U. L 83, str.1

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — NBC Fourth Realty przeciwko OHIM — Regalado Pareja i Pedrol (PK MAX)

(Sprawa T-293/06)

(2006/C 310/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NBC Fourth Realty Corp. (Las Vegas, USA) (przedstawiciele: A. Woodgate, A. Smith, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell (Alicante, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie R 397/2005-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania w sprawie skargi, a także kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy PK MAX, w kolorze granatowym dla towarów i usług z klas 3, 25 i 28 (sprawa R 397/2005-1).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe T.K. MAXX dla towarów i usług z klasy 35, wspólnotowy słowny znak towarowy T.K. MAX dla towarów i usług z klas 3, 14, 18, 25, 28 i 35, oraz wcześniejsze niezarejestrowane krajowe słowne znaki towarowe o tej samej nazwie, wykorzystywane w obrocie na terytorium Irlandii, Zjednoczonego Królestwa i Niderlandów.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu rozpoznania przez niego pozostałych podstaw sprzeciwu.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo stwierdziła, iż nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd polegające na możliwości pomylenia zakwestionowanego znaku towarowego ze znakiem wcześniejszym. Skarżąca podnosi w szczególności, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo zinterpretowała pojęcie „konsumenta” chronionych usług, dopuszczając się jednocześnie oczywistego błędu w ocenie wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego podobieństwa między znakami towarowymi. Ponadto skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej nieprawidłowe ustalenie zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego, wynikającego z jego renomy lub samoistnego charakteru odróżniającego. Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Izba nieprawidłowo poszerzyła zakres wymogów określonych w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. — Nordmilch przeciwko OHIM (Vitality)

(Sprawa T-294/06)

(2006/C 310/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordmilch eG (Zeven, Niemcy) (przedstawiciel: R. Schneider, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 sierpnia 2006 r. w sprawie R 746/2004-4 w części dotyczącej oddalenia odwołania skarżącej,
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Vitality” dla towarów i usług z klas 29, 30, 32, 33 i 43 (zgłoszenie nr 2 835 684)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Względna podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ nie stoi na przeszkodzie rejestracji, ponieważ zgłoszony znak towarowy w łatwy sposób umożliwi właściwemu kręgowi odbiorców rozpoznać poprzez ten znak towarowy pochodzenie oznaczonych towarów i odróżnić je od towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — Base przeciwko Komisji

(Sprawa T-295/06)

(2006/C 310/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BASE NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Verheyden, Y. Desmedt i F. Bimont)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Komisja naruszyła przepisy proceduralne wymienione w art. 7 ust. 4 dyrektywy ramowej⁽¹⁾ niesłusznie niewszczynając bardziej dogłębnego dochodzenia w stosunku do projektu przepisów zgłoszonego przez Institut Belge des Services Postaux (IBPT)

— stwierdzenie, że Komisja popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie przy analizowaniu projektu środków zgłoszonych przez IBTP niesłusznie uznając, że BASE posiadała znaczną pozycją rynkową (ZNR) na rynku zakończeń połączeń głosowych w jej własnej indywidualnej sieci telefonii ruchomej w Belgii,

— stwierdzenie, że Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych niesłusznie zatwierdzając rozwiązania zaproponowane przez IBTP, podczas gdy narzucenie każdego z tych rozwiązań było oczywiście nieproporcjonalne i nadmierne. W szczególności Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych formułując postulat stosowania opłat za zakończenia symetryczne w krótkiej perspektywie czasu, bez oceny konkretnych konsekwencji tej symetrii dla BASE jako trzeciego podmiotu wchodzącego na rynek,

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości ze wszystkich powyżej wymienionych powodów,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zakwestionowaną decyzją z dnia 4 sierpnia 2006 r. (sprawa BE/2006/0433) Komisja po zakończeniu pierwszej fazy postępowania przewidzianego w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE zatwierdziła projekt decyzji, którą krajowy organ regulacyjny w Belgii — IBTP — zgłosił jej w dniu 7 lipca 2006 r. w odniesieniu do hurtowego rynku zakończeń połączeń w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i na mocy której IBTP tymczasowo postanowił uznać każdego z trzech operatorów sieci telefonii ruchomej w Belgii, w tym skarżącą, za mającego znaczną siłę rynkową na hurtowym rynku zakończeń połączeń głosowych w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i nałożyć na nich z tego tytułu pewne obowiązki. Projekt decyzji zgłoszony przez IBTP zawierał także decyzję ustanowienia mechanizmu „glide path” mającego na celu aż do 2008 r. stopniowe obniżenie wysokości opłat za zakończenia połączeń belgijskich operatorów telefonii ruchomej.

Na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca przytacza trzy zarzuty.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła przepisy procedury konsultacji ustanowione przez art. 7 dyrektywy 2002/21/WE niesłusznie nie wszczynając bardziej dogłębnego postępowania dotyczącego badania na mocy art. 7 ust. 4 tej samej dyrektywy, podczas gdy zdaniem skarżącej poprzez odesłanie do dowodów i rozumowania zawartego w dokumentach zgłoszenia projekt środków zgłoszony przez IBTP nie mógł uzasadniać uznania skarżącej za operatora posiadającego znaczną pozycję na rynku hurtowym zakończeń połączeń telefonii ruchomej w Belgii.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi kilka oczywistych błędów w ocenie, które popełniła Komisja w ramach oceny znacznej pozycji skarżącej na rynku zakończeń połączeń głosowych w Belgii, tak jak opisał ją belgijski krajowy organ regulacyjny.